

ČUDOVIT NAPREDEK SOVJETSKE SREDNJE AZIJE

DOVČERAJŠNJI NOMADI SE ŽE KOSAJO Z NAPREDNIMI EVROPSKIMI DRŽAVAMI

Industrijska proizvodnja se je povečala za nad 40-krat Povprečno že toliko zdravnikov kot pri nas ali v Franciji in več kot v Veliki Britaniji - Nepismenost že nepoznan pojem - Na 1000 prebivalcev 2700 knjig na leto

Srednja Azija se deli na tri dele, na štiri republike: Uzbekistan, Kirgistan, Tadžikistan in Turkmenistan — tako se začne poročilo, ki ga Evropska ekonomska komisija Združenih narodov izdala o napredku teh štirih zveznih republik Sovjetske zveze, ki se razprostirajo na površini 1 milijona 500.000 kvadratnih kilometrov ter imajo 13 milijonov prebivalcev. Kdor se je pred desetletji učil zemljepisja, je o teh deželah vedel, da so povečini puščavska področja, kjer se s težavo preživlja nekega skromnih plemena ali narodov, ki se ukvarjajo s pastirstvom, pa je bil malone še vedno prisiljen na nomadsko življenje, ker se v svojih čredah morali potikati po deželi za pašo. Omenjeno strokovno poročilo Evropske ekonomske komisije ZN pa nam daje čudovito sliko neslučnega napredka, ki so ga te dežele doživele po oktobriški revoluciji.

Začnimo najprej s krajo zgoščeno kmetijsko proizvodnjo. Na 1000 prebivalcev pride kar 45 študentov, ki obiskujejo višje šole, medtem ko jih pride v Franciji komaj 40, v Zahodni Nemčiji pa 70. Na 1000 študentov pride tu 46 profesorjev, dočim jih pride v Franciji komaj 27, v Veliki Britaniji 33, v Zahodni Nemčiji 39.

Prebivalstvo teh držav je bilo povečini muslimansko. Kulturna raven je bila nekeje malskega, Soli in vzgoja je tamkajšnja ženska potegnili iz srednjeveške suženjstva. Tamkajšnja muslimanka je že zdavnaj odvrгла efere džeza v nepismenosti je tam že neznani pojem. Nepismenost bo morda le kak starček, ki je ostal tak še izpred revolucije. V letu 1955 je bilo na tisoč prebivalcev tiskanih 2700 knjig in 149 časopisov. To je povprečje, ki je daleč nad povprečjem večine zahodnoevropskih držav. Napori, ki so jih sovjetske oblasti napravile na teh področjih, so bili veliki, toda učinek je neverjetno velik.

Na 1000 prebivalcev pride kar 45 študentov, ki obiskujejo višje šole, medtem ko jih pride v Franciji komaj 40, v Zahodni Nemčiji pa 70. Na 1000 študentov pride tu 46 profesorjev, dočim jih pride v Franciji komaj 27, v Veliki Britaniji 33, v Zahodni Nemčiji 39.

Prebivalstvo teh držav je bilo povečini muslimansko. Kulturna raven je bila nekeje malskega, Soli in vzgoja je tamkajšnja ženska potegnili iz srednjeveške suženjstva. Tamkajšnja muslimanka je že zdavnaj odvrгла efere džeza v nepismenosti je tam že neznani pojem. Nepismenost bo morda le kak starček, ki je ostal tak še izpred revolucije. V letu 1955 je bilo na tisoč prebivalcev tiskanih 2700 knjig in 149 časopisov. To je povprečje, ki je daleč nad povprečjem večine zahodnoevropskih držav. Napori, ki so jih sovjetske oblasti napravile na teh področjih, so bili veliki, toda učinek je neverjetno velik.

Na 1000 prebivalcev pride kar 45 študentov, ki obiskujejo višje šole, medtem ko jih pride v Franciji komaj 40, v Zahodni Nemčiji pa 70. Na 1000 študentov pride tu 46 profesorjev, dočim jih pride v Franciji komaj 27, v Veliki Britaniji 33, v Zahodni Nemčiji 39.

Prebivalstvo teh držav je bilo povečini muslimansko. Kulturna raven je bila nekeje malskega, Soli in vzgoja je tamkajšnja ženska potegnili iz srednjeveške suženjstva. Tamkajšnja muslimanka je že zdavnaj odvrгла efere džeza v nepismenosti je tam že neznani pojem. Nepismenost bo morda le kak starček, ki je ostal tak še izpred revolucije. V letu 1955 je bilo na tisoč prebivalcev tiskanih 2700 knjig in 149 časopisov. To je povprečje, ki je daleč nad povprečjem večine zahodnoevropskih držav. Napori, ki so jih sovjetske oblasti napravile na teh področjih, so bili veliki, toda učinek je neverjetno velik.

Na 1000 prebivalcev pride kar 45 študentov, ki obiskujejo višje šole, medtem ko jih pride v Franciji komaj 40, v Zahodni Nemčiji pa 70. Na 1000 študentov pride tu 46 profesorjev, dočim jih pride v Franciji komaj 27, v Veliki Britaniji 33, v Zahodni Nemčiji 39.

Prebivalstvo teh držav je bilo povečini muslimansko. Kulturna raven je bila nekeje malskega, Soli in vzgoja je tamkajšnja ženska potegnili iz srednjeveške suženjstva. Tamkajšnja muslimanka je že zdavnaj odvrгла efere džeza v nepismenosti je tam že neznani pojem. Nepismenost bo morda le kak starček, ki je ostal tak še izpred revolucije. V letu 1955 je bilo na tisoč prebivalcev tiskanih 2700 knjig in 149 časopisov. To je povprečje, ki je daleč nad povprečjem večine zahodnoevropskih držav. Napori, ki so jih sovjetske oblasti napravile na teh področjih, so bili veliki, toda učinek je neverjetno velik.

Na 1000 prebivalcev pride kar 45 študentov, ki obiskujejo višje šole, medtem ko jih pride v Franciji komaj 40, v Zahodni Nemčiji pa 70. Na 1000 študentov pride tu 46 profesorjev, dočim jih pride v Franciji komaj 27, v Veliki Britaniji 33, v Zahodni Nemčiji 39.

Prebivalstvo teh držav je bilo povečini muslimansko. Kulturna raven je bila nekeje malskega, Soli in vzgoja je tamkajšnja ženska potegnili iz srednjeveške suženjstva. Tamkajšnja muslimanka je že zdavnaj odvrгла efere džeza v nepismenosti je tam že neznani pojem. Nepismenost bo morda le kak starček, ki je ostal tak še izpred revolucije. V letu 1955 je bilo na tisoč prebivalcev tiskanih 2700 knjig in 149 časopisov. To je povprečje, ki je daleč nad povprečjem večine zahodnoevropskih držav. Napori, ki so jih sovjetske oblasti napravile na teh področjih, so bili veliki, toda učinek je neverjetno velik.

Na 1000 prebivalcev pride kar 45 študentov, ki obiskujejo višje šole, medtem ko jih pride v Franciji komaj 40, v Zahodni Nemčiji pa 70. Na 1000 študentov pride tu 46 profesorjev, dočim jih pride v Franciji komaj 27, v Veliki Britaniji 33, v Zahodni Nemčiji 39.

Prebivalstvo teh držav je bilo povečini muslimansko. Kulturna raven je bila nekeje malskega, Soli in vzgoja je tamkajšnja ženska potegnili iz srednjeveške suženjstva. Tamkajšnja muslimanka je že zdavnaj odvrгла efere džeza v nepismenosti je tam že neznani pojem. Nepismenost bo morda le kak starček, ki je ostal tak še izpred revolucije. V letu 1955 je bilo na tisoč prebivalcev tiskanih 2700 knjig in 149 časopisov. To je povprečje, ki je daleč nad povprečjem večine zahodnoevropskih držav. Napori, ki so jih sovjetske oblasti napravile na teh področjih, so bili veliki, toda učinek je neverjetno velik.

Na 1000 prebivalcev pride kar 45 študentov, ki obiskujejo višje šole, medtem ko jih pride v Franciji komaj 40, v Zahodni Nemčiji pa 70. Na 1000 študentov pride tu 46 profesorjev, dočim jih pride v Franciji komaj 27, v Veliki Britaniji 33, v Zahodni Nemčiji 39.

Prebivalstvo teh držav je bilo povečini muslimansko. Kulturna raven je bila nekeje malskega, Soli in vzgoja je tamkajšnja ženska potegnili iz srednjeveške suženjstva. Tamkajšnja muslimanka je že zdavnaj odvrгла efere džeza v nepismenosti je tam že neznani pojem. Nepismenost bo morda le kak starček, ki je ostal tak še izpred revolucije. V letu 1955 je bilo na tisoč prebivalcev tiskanih 2700 knjig in 149 časopisov. To je povprečje, ki je daleč nad povprečjem večine zahodnoevropskih držav. Napori, ki so jih sovjetske oblasti napravile na teh področjih, so bili veliki, toda učinek je neverjetno velik.

Na 1000 prebivalcev pride kar 45 študentov, ki obiskujejo višje šole, medtem ko jih pride v Franciji komaj 40, v Zahodni Nemčiji pa 70. Na 1000 študentov pride tu 46 profesorjev, dočim jih pride v Franciji komaj 27, v Veliki Britaniji 33, v Zahodni Nemčiji 39.

Prebivalstvo teh držav je bilo povečini muslimansko. Kulturna raven je bila nekeje malskega, Soli in vzgoja je tamkajšnja ženska potegnili iz srednjeveške suženjstva. Tamkajšnja muslimanka je že zdavnaj odvrгла efere džeza v nepismenosti je tam že neznani pojem. Nepismenost bo morda le kak starček, ki je ostal tak še izpred revolucije. V letu 1955 je bilo na tisoč prebivalcev tiskanih 2700 knjig in 149 časopisov. To je povprečje, ki je daleč nad povprečjem večine zahodnoevropskih držav. Napori, ki so jih sovjetske oblasti napravile na teh področjih, so bili veliki, toda učinek je neverjetno velik.

Na 1000 prebivalcev pride kar 45 študentov, ki obiskujejo višje šole, medtem ko jih pride v Franciji komaj 40, v Zahodni Nemčiji pa 70. Na 1000 študentov pride tu 46 profesorjev, dočim jih pride v Franciji komaj 27, v Veliki Britaniji 33, v Zahodni Nemčiji 39.

Prebivalstvo teh držav je bilo povečini muslimansko. Kulturna raven je bila nekeje malskega, Soli in vzgoja je tamkajšnja ženska potegnili iz srednjeveške suženjstva. Tamkajšnja muslimanka je že zdavnaj odvrгла efere džeza v nepismenosti je tam že neznani pojem. Nepismenost bo morda le kak starček, ki je ostal tak še izpred revolucije. V letu 1955 je bilo na tisoč prebivalcev tiskanih 2700 knjig in 149 časopisov. To je povprečje, ki je daleč nad povprečjem večine zahodnoevropskih držav. Napori, ki so jih sovjetske oblasti napravile na teh področjih, so bili veliki, toda učinek je neverjetno velik.

Na 1000 prebivalcev pride kar 45 študentov, ki obiskujejo višje šole, medtem ko jih pride v Franciji komaj 40, v Zahodni Nemčiji pa 70. Na 1000 študentov pride tu 46 profesorjev, dočim jih pride v Franciji komaj 27, v Veliki Britaniji 33, v Zahodni Nemčiji 39.

Prebivalstvo teh držav je bilo povečini muslimansko. Kulturna raven je bila nekeje malskega, Soli in vzgoja je tamkajšnja ženska potegnili iz srednjeveške suženjstva. Tamkajšnja muslimanka je že zdavnaj odvrгла efere džeza v nepismenosti je tam že neznani pojem. Nepismenost bo morda le kak starček, ki je ostal tak še izpred revolucije. V letu 1955 je bilo na tisoč prebivalcev tiskanih 2700 knjig in 149 časopisov. To je povprečje, ki je daleč nad povprečjem večine zahodnoevropskih držav. Napori, ki so jih sovjetske oblasti napravile na teh področjih, so bili veliki, toda učinek je neverjetno velik.

Cesarska Venera je šla po vodi?

Lollobrigida zahteva 200 milijonov

Gina Lollobrigida je se vedno popularna filmska igralka; to drži; menimo pa, da je tisti njen simpatizer, ki je na slavnostni otvoritvi rimske Opere — ko se je zvedelo, da Callasova ne bo nadaljevala — zaklical z galerije: »Zamenjajte jo z Lollobrigido!« vendarle pretiraval. Toda tudi mimo tega se časopisje zelo pogosto zanima za družino Skofit. Do se danes je to zanimanje v glavnem gibalno okrog njene filmske dejavnosti (ne da bi pri tem zanemarjalo tudi druge povesne obrobne dogodke iz njene privatnega življenja). To pot pa gre za neko resnejšo zadevo: Lollobrigida namreč tožijo producenta Rizzolija, čes da se ni držal pogodbe, in zahteva nič manj kot 200 milijonov lir odškodnine. Podjetje Rizzoli-film je namreč namravalo snemati film »Cesarska Venera«, v katerem naj bi Lollobrigida posebila Napoleonaovo sestro Paolino, film pa naj bi bil v barvah in sneman v cinemascope tehniki. Poleg Lollobrigide bi morali v filmu nastopiti tudi drugi vidnejši filmski igralci, med njimi tudi Montgomery Clift.

Ker bi po prvotnem načrtu ta film stal okrog polmiliono milijardo lir, se je Rizzoli premislil, spremenil scenarij in tudi igralce, kar Lollobrigidi nikakor ni bilo všeč. Spor okrog tega filma se vleče že dolgo, priložilo je do novih obtožb in protiožb, zlasti se, ker je Rizzoli odslavljal tudi kostimograf Marijo De Matels (ki je delala kostime za film »Vojna in mir«) in jo nadomestil s Francozino Mayo, s katero Lollobrigida noče imeti nobene slike. Prav tako ni več govora o cinemascopeju in teh vlogi, za moške vloge pa se govori o bivšem »Tarzanu« Barkerju in Raymondju Pellegrinu, sicer dobrem francoskem igralcu, ki se je specializiral v vlozi Napoleona.

Vse to je bilo za Lollobrigido preveč in zato zahteva od družbe Rizzoli-film odškodnino v višini 200 milijonov lir. Kako se bo ta spor končal, še ne vemo. Rizzoli-film je prenehal s snemanjem tega filma, hkrati pa se je širilo glasovi, da utegne vlogo Paoline prevzeti Myriam Bru, ki igra glavno vlogo v filmu »Vstajenje«, ki ga Rizzoli-film snema v nemški koprodukciji.

O vlogi staršev pri učenju otrok smo obširneje pisali septembra lani, ob začetku pouka na šolah. Toda včeraj so naši učenci prinesli domov svoja prva letošnja spričevala za prvo tromesečje in če so bili nekateri starši nad uspehom svojih otrok zadovoljni, so drugi bolj žalostno gledali na neuspehe ali vsaj nezadostne uspehe svojih. Zato ne bo odveč, če ponovno spregovorimo o učenju kot vzgojnem objektu staršev.

Pozornost pri učenju je po prvem vzroki vrste učenja, ki astrežajo trem načinom, kako si učence snov najlaže zapomni. So na primer učenci, ki si učno snov najlaže zapomni tako, da jo preletavajo z očmi. Zato učno snov, ki se je hočejo naučiti, gledajo dolgo in si jo zapomnijo le, če se je do esitega nagledajo. Te učence (kar ne velja le za otroke, ampak tudi za odrasle) štujemo med vidne ali optične tipe pomnjenja. Profesor ali učitelj v šoli jih lahko odkrije, ker po vsakem vprašanju nekoliko počakajo, da se jim knjiga ali zvezek v spominu »eprelista« od strani, kjer je omenjena snov. So nadalje dijaki, ki spadajo med eslične ali »akustične« tipe pomnjenja. Ti si je med jolsko razlago mnogo zapomnijo, doma pa se najlaže nauče snovi, če se učijo na glas. In taki solarji bi se zares morali učiti vedno na glas. Tretja vrsta pa je na prvi pogled kaj eudna in spravlja pogosto starše v slabo voljo. Ugotovimo jo, če le malo opazujemo solarja ali dijaka pri učenju. Ta ne zna nikoli biti povsem miren, pač pa se med učenjem spreha po sobi, se ziblje na stolu, si z roko stalno mrši lase, ali pa čeeeka po papirju, predvsem po robovih zvezkov in knjig in podobno. Čeprav eudna, je to tudi enačina.

Ko smo tako ugotovili tri načine učenja, ki ustrezajo trem tipom pomnjenja, je samo ob sebi razumljivo, da se moramo ustrezno s tem ravnati. Nesmiselno bi namreč bilo siliti učenca, ki se najlaže uči, če knjigo, snov gleda, to se pravi, če bi vizualnega učenca silili, da se uči na glas, ker mu to ne bo pomagalo. Z druge strani pa bi bilo prav tako zgrešeno siliti slisnega tipa, naj se zbere in tiho uči, ker je njegov način učenja v pravem smislu njegov. Zato je psihološko priporočljivo pustiti otroka, naj se pri učenju drži njemu primernega načina. Seveda morajo starši paziti na to, da tudi sami ugotovijo, kam njihov učenec spada, v katero vrsto bi ga po gornjih znakih sodeč mogli uvrstiti.

Kljub temu, da so trije načini učenja, je vendarle nekaj pravil, ki veljajo za vse. Najsteli bomo nekatera: Mnogo večja pravilo, naj se otrok uči vedno ob določenem in istem času. S tem je možno popolno izkorišanje časa: tako za učenje kot za razvedrilo, ki je tudi potrebno. Ne smemo pa biti preveč tog, ker togost lahko tudi kvarno vpliva, toda določen red je vsestransko koristen. Drugo

pravilo je sledeče: otrok, ki je bolj kodrpte glave, to se pravi, ki se bolj naglo uči, se tudi prej pozabi, zato ni odveč pomagati mu, da od časa do časa snov ponavlja, nikakor pa ni priporočljivo evzetis ga h knjigi dlje kot on zmore.

Kaj pa sam način učenja? Zelo priporočljivo je, če se otrok uči posamezne snovi v večjih delih ali v celoti, to se pravi, da svoje učne tvarine ne razdeli preveč, da je ne drobi v odstavke, ker to nujno vodi v mehanično učenje in otrok ne dobi celotne slike, se pravi, da snovi ne bo razumel.

Zelo važno je tudi to, da mora biti učenje sistematično in postopno. Veliki pedagog Pavlov je glede tega rkel: »Nikoli ni priporočljivo, preden niste dobro obvladali predhodno snov.« To je pomembno razumljivo, kajti kako bo na pr. učenec ali dijak dobljal poznejšo snov, če še ni sprehabil osnovnih pojmov. Vdajati opazujemo, da učenec e no in isto snov neprestano ponavlja. Tu nekaj ne bo v redu, ker je treba snov ponavljati v presledkih in snov pov-

ezati z ostalo snovjo, kar pa pri takem mehaničnem učenju seveda ni mogoče. Starši, ki otroku pri učenju ali bolje pri načinu učenja sledijo, morajo paziti, da si o otrok odkrije svoj način učenja, ki je zanj najbolj primeren. Seveda ne moremo pričakovati od samega otroka, da bo vedno sam prišel na to. Pri tem bi mu morali pomagati ali starši sami, če so za to sposobni, ali pa učitelj oz. roma profesor. Vsak dijak je namreč že osebnost, svet zase in način učenja je lahko pri njem usoden, vsekakor pa zelo važen.

Tu smo navedli nekaj splošnih načel ter nekaj načel, ki veljajo za vsakega posameznega učenca, oziroma dijaka. To smo navedli v rabo staršev, kajti ali starši sami, če so za to sposobni, ali pa učitelj oz. roma profesor. Vsak dijak je namreč že osebnost, svet zase in način učenja je lahko pri njem usoden, vsekakor pa zelo važen.

Tu smo navedli nekaj splošnih načel ter nekaj načel, ki veljajo za vsakega posameznega učenca, oziroma dijaka. To smo navedli v rabo staršev, kajti ali starši sami, če so za to sposobni, ali pa učitelj oz. roma profesor. Vsak dijak je namreč že osebnost, svet zase in način učenja je lahko pri njem usoden, vsekakor pa zelo važen.

Tu smo navedli nekaj splošnih načel ter nekaj načel, ki veljajo za vsakega posameznega učenca, oziroma dijaka. To smo navedli v rabo staršev, kajti ali starši sami, če so za to sposobni, ali pa učitelj oz. roma profesor. Vsak dijak je namreč že osebnost, svet zase in način učenja je lahko pri njem usoden, vsekakor pa zelo važen.

Pogreb štirih otrok v Alberobellu, ki so umrli zaradi pokvarjenega protidifterijskega cepiva. 16 otrok je v bolnišnici, 42 pa se ne kaže nobenih bolezenskih znakov. Uporabo cepiva »Anaditerola« so preprevali

VČERAJ SO OTROCI PRINESLI SPRIČEVALA

Kako mu bomo pomagali da otrok ne bo razočaran

Trije načini učenja, ki jih morajo starši poznati in pri svojih otrocih upoštevati, da jim olajšajo učenje

O vlogi staršev pri učenju otrok smo obširneje pisali septembra lani, ob začetku pouka na šolah. Toda včeraj so naši učenci prinesli domov svoja prva letošnja spričevala za prvo tromesečje in če so bili nekateri starši nad uspehom svojih otrok zadovoljni, so drugi bolj žalostno gledali na neuspehe ali vsaj nezadostne uspehe svojih. Zato ne bo odveč, če ponovno spregovorimo o učenju kot vzgojnem objektu staršev.

Pozornost pri učenju je po prvem vzroki vrste učenja, ki astrežajo trem načinom, kako si učence snov najlaže zapomni. So na primer učenci, ki si učno snov najlaže zapomni tako, da jo preletavajo z očmi. Zato učno snov, ki se je hočejo naučiti, gledajo dolgo in si jo zapomnijo le, če se je do esitega nagledajo. Te učence (kar ne velja le za otroke, ampak tudi za odrasle) štujemo med vidne ali optične tipe pomnjenja. Profesor ali učitelj v šoli jih lahko odkrije, ker po vsakem vprašanju nekoliko počakajo, da se jim knjiga ali zvezek v spominu »eprelista« od strani, kjer je omenjena snov. So nadalje dijaki, ki spadajo med eslične ali »akustične« tipe pomnjenja. Ti si je med jolsko razlago mnogo zapomnijo, doma pa se najlaže nauče snovi, če se učijo na glas. In taki solarji bi se zares morali učiti vedno na glas. Tretja vrsta pa je na prvi pogled kaj eudna in spravlja pogosto starše v slabo voljo. Ugotovimo jo, če le malo opazujemo solarja ali dijaka pri učenju. Ta ne zna nikoli biti povsem miren, pač pa se med učenjem spreha po sobi, se ziblje na stolu, si z roko stalno mrši lase, ali pa čeeeka po papirju, predvsem po robovih zvezkov in knjig in podobno. Čeprav eudna, je to tudi enačina.

Ko smo tako ugotovili tri načine učenja, ki ustrezajo trem tipom pomnjenja, je samo ob sebi razumljivo, da se moramo ustrezno s tem ravnati. Nesmiselno bi namreč bilo siliti učenca, ki se najlaže uči, če knjigo, snov gleda, to se pravi, če bi vizualnega učenca silili, da se uči na glas, ker mu to ne bo pomagalo. Z druge strani pa bi bilo prav tako zgrešeno siliti slisnega tipa, naj se zbere in tiho uči, ker je njegov način učenja v pravem smislu njegov. Zato je psihološko priporočljivo pustiti otroka, naj se pri učenju drži njemu primernega načina. Seveda morajo starši paziti na to, da tudi sami ugotovijo, kam njihov učenec spada, v katero vrsto bi ga po gornjih znakih sodeč mogli uvrstiti.

Kljub temu, da so trije načini učenja, je vendarle nekaj pravil, ki veljajo za vse. Najsteli bomo nekatera: Mnogo večja pravilo, naj se otrok uči vedno ob določenem in istem času. S tem je možno popolno izkorišanje časa: tako za učenje kot za razvedrilo, ki je tudi potrebno. Ne smemo pa biti preveč tog, ker togost lahko tudi kvarno vpliva, toda določen red je vsestransko koristen. Drugo

pravilo je sledeče: otrok, ki je bolj kodrpte glave, to se pravi, ki se bolj naglo uči, se tudi prej pozabi, zato ni odveč pomagati mu, da od časa do časa snov ponavlja, nikakor pa ni priporočljivo evzetis ga h knjigi dlje kot on zmore.

Kaj pa sam način učenja? Zelo priporočljivo je, če se otrok uči posamezne snovi v večjih delih ali v celoti, to se pravi, da svoje učne tvarine ne razdeli preveč, da je ne drobi v odstavke, ker to nujno vodi v mehanično učenje in otrok ne dobi celotne slike, se pravi, da snovi ne bo razumel.

Zelo važno je tudi to, da mora biti učenje sistematično in postopno. Veliki pedagog Pavlov je glede tega rkel: »Nikoli ni priporočljivo, preden niste dobro obvladali predhodno snov.« To je pomembno razumljivo, kajti kako bo na pr. učenec ali dijak dobljal poznejšo snov, če še ni sprehabil osnovnih pojmov. Vdajati opazujemo, da učenec e no in isto snov neprestano ponavlja. Tu nekaj ne bo v redu, ker je treba snov ponavljati v presledkih in snov pov-

ezati z ostalo snovjo, kar pa pri takem mehaničnem učenju seveda ni mogoče. Starši, ki otroku pri učenju ali bolje pri načinu učenja sledijo, morajo paziti, da si o otrok odkrije svoj način učenja, ki je zanj najbolj primeren. Seveda ne moremo pričakovati od samega otroka, da bo vedno sam prišel na to. Pri tem bi mu morali pomagati ali starši sami, če so za to sposobni, ali pa učitelj oz. roma profesor. Vsak dijak je namreč že osebnost, svet zase in način učenja je lahko pri njem usoden, vsekakor pa zelo važen.

Tu smo navedli nekaj splošnih načel ter nekaj načel, ki veljajo za vsakega posameznega učenca, oziroma dijaka. To smo navedli v rabo staršev, kajti ali starši sami, če so za to sposobni, ali pa učitelj oz. roma profesor. Vsak dijak je namreč že osebnost, svet zase in način učenja je lahko pri njem usoden, vsekakor pa zelo važen.

Tu smo navedli nekaj splošnih načel ter nekaj načel, ki veljajo za vsakega posameznega učenca, oziroma dijaka. To smo navedli v rabo staršev, kajti ali starši sami, če so za to sposobni, ali pa učitelj oz. roma profesor. Vsak dijak je namreč že osebnost, svet zase in način učenja je lahko pri njem usoden, vsekakor pa zelo važen.

Tu smo navedli nekaj splošnih načel ter nekaj načel, ki veljajo za vsakega posameznega učenca, oziroma dijaka. To smo navedli v rabo staršev, kajti ali starši sami, če so za to sposobni, ali pa učitelj oz. roma profesor. Vsak dijak je namreč že osebnost, svet zase in način učenja je lahko pri njem usoden, vsekakor pa zelo važen.

PO PETIH LETIH NAVIDEZNEGA »MOLKA«

Cesar v občinski galeriji

Po približno petih letih, odkar občinska galerija obstaja, je torej tudi Cesar le dobil zadostneje, da je bila tudi njegova vloga za razstavo ugodno rešena. To je tudi približno toliko časa, da sploh ni razstavljati in zloneti napovedovalci so domnevali, da Cesar nima kaj več povedati umetnostnemu občinstvu, kljub temu, da so ob premiera našega gledališča videli vedno nove njegove scenarije. In ne moremo reči, da bi občinstvo ne bilo zapazilo teh njegovih svežih in umetnostno zamišljenih kulisej, kakršnih Trst pač še ni videl. Namreč tudi v tem smislu, da so vse dosledno in značilno Cesarjeve, izraz njegove umetniške osebnosti.

Bila je res dobra misel razstaviti vsaj nekaj najzanimivejših scenarijev, da se jama vidi ta značilnost, kakor tudi razvoji, ki je jasno opazen, enak in sporeden v scenarijih kakor tudi pri razstavljenih olinih iz iste dobe.

Cesar je bil vedno realisti, in ne moremo reči, da je z razvojem, ki ga vidimo v razstavljenih delih, prenehal biti. Ni realisti v slabem smislu besede, da bi namreč veristifotografsko posnela privedno resničnost. Potemza jo avtentično v modernem smislu, in je najzanimivejših potezah, in ji dodaja še nekaj iz svojega, Cesarjevega, namreč njegovo iskro temperamentno krepkosti, ki jo v barvah stopnjuje do skrajne nasitenosti. Ne moremo sicer trditi, da so tako močne barve v naravi nemogoče — v nekaterih dnevnih časih, pri posebnih svetlobnih pr. med temnimi viharimi oblaki. In take izredne razviharjene trenutke je Cesar vedno iskal in tudi slikal že dolgo tega, in tudi deloma se danes z neko impresionistično barvno bujnostjo in obiljem. Vendar so se te prejšnja leta zabrisani impresionistični obrisi vedno ostreje faunistično oblikovali in vedno ostreje oči, pač po Cesarjevem temperamentu.

Vendar pa je še danes Cesar preko te razvojne faze. Pogledimo na pr. polja v krajini »Javorjev ali š posebno pri »Solinah ali tri »Cedrazi, »Kor po polja, oblike in ploskve — geometrizirani, in pri »Povirskih poljih je tudi podobno in še marsikje v večji ali manjši meri, da ustvarja videz šahovnice, pestrobarvnega mozaike. Lahko bi kdo oporekal, češ da so polja v resnici res tako, oz. oblika njih, poslopji itd. Res je, toda bila so taka tudi prej, toda Cesar jih ni iskal, niti jim ni tako močno podčrtaval oblik, če jih je, že slikal, posebno geometričnih ne. Pa je še nekaj, kar nam jasno dokazuje dosleden razvoj v smeri k nekemu umerjenemu kubizmu. Mislim namreč enotno in enolično poburavane ploskve. Impresionistična barvna bujnost se umika skrajni porenastitvi barv. Le še zaradi kompo-

zijskih ravnotežij imamo še, posebno na širokih nebnih ploskvah, tudi kak drug barvni odtenek več ali manj enotne barve.

A ne smemo pretiravati. Cesar se danu ni usvojil kaj, naj bi to predstavljala ali simbolizirala v posameznih odlomkih ali delih predmetov. Zato se zdi, da je Cesar ravno v slogu teh scenarijev najprej šel in najdlje v tako ekspresivnost, ki jo je prenesel potem tudi v druga olja. Primerjajte na pr. usodno nagajenje »Kolea, ki groze, da se zrušijo v mračni sivo zasnežen pokrajini — ali pa posamezni elementi »Zidne kompozicije, kjer vsak predel simbolizira življenjsko dobo. Nekako črno sonce in oblaku podobna senca nad sključenimi postavami dveh starcev v zgornjem predelu so pač dovolj izraziti za naš primer.

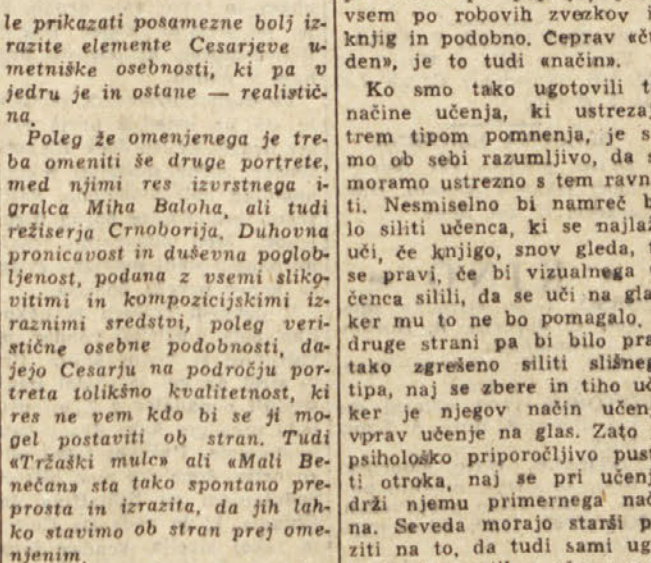
Taka ekspresivnost je pa pravzaprav pri Cesarju nekaj naravno nujnega in le logično izveden korak naprej že iz dosedanj prvih njegovih umetniških osebnosti. Doslej smo že večkrat govorili o njegovem ekstranem temperamentu, o silovitosti in prenasitenosti barve itd. v čisto mračnih in tu diuharnih pokrajinah; toda vsega si pač ne moremo tolmčiti s temperamentom. Umetnik je po hotel tudi nekaj povedati, izraziti si z onimi barvami: pogosto neke težke, usodne razmere, priitike. Si-ker pa pridemo tako do samega vira uporabe takih globokih, nasitjenih barv, ki jih je prvi dosledno in smiselno začel uporabljati ravno moderni ekspresionizem.

Cesar je torej s tem novim korakom le nadalje in bolj sproščeno razvil ta element ekspresivnosti, ki ga je že davno omejeval uporabljal — le pogolbljen in razširjen ga je, Skratka, s to sprostitvijo si je odprl novih umetniških izraznih možnosti.

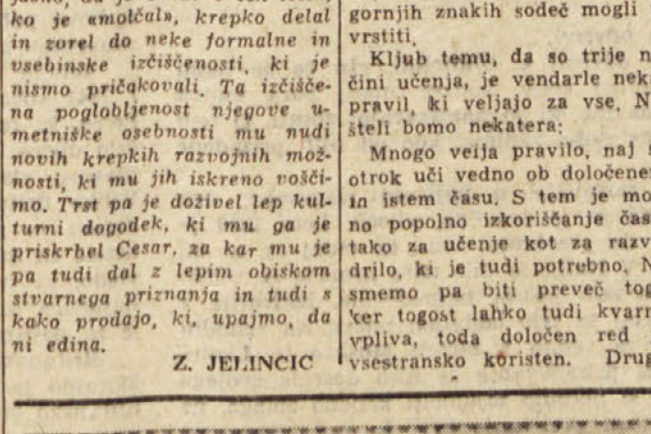
S tem pa je tudi že boljše pojasnjeno moje utemeljevanje, ki nikakor ni hotelo prikazati Cesarja ne kot kubista niti kot ekspresionista, marveč

Jože Cesar

Osp (olje, 1957)

Z. JEJINCIC

MODNE ZANIMIVOSTI OD VSEPOVSOD

NAJELEGANTNEJŠE ŽENSKE

Gospa William Paley, najelegantnejša ženska na svetu

2000 modnih ekspertov, zbranih v saloni »New York Dress Institutes«, je zopet izvolilo deset najelegantnejših žensk za leto 1957. Petič za povprečje je bila za najelegantnejšo proglašena gospa William Paley, žena nekakega funkcionarja ameriške televizije, njej so sledile vojvodinja Windsorska, italijanska grafica Consuelo Crespi, angleška kraljica Elizabeta, filmska igralka Audrey Hepburn in gospa Fordova, žena kralja avtomobilov. Med onimi, ki niso bile izvoljene, so princesa Grace Kelly, bivša ameriška poslanica v Italiji Clare Boothe Luce ter filmski igralki Elizabeth Taylor in Joan Crawford. Za nas navadne smrtnice je to samo vest, ki jo sicer rade prečitamo, a nanjo tudi kmalu pozabimo. Za vse prizade je pa izvolitev naje

